

ת"פ 30522/12/16 - מדינת ישראל נגד ציון אטיאס

בית משפט השלום בחדרה
ת"פ 30522-12-16 מדינת ישראל נ' אטיאס
04 ינואר 2018

פל"א 389266/16

לפני כבוד השופט אהוד קפלן
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם ציון אטיאס

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד שגיב אמיר

הנאשם: בעצמו

ב"כ הנאשם: עו"ד שירה קדר

החלטה

בית המשפט מזכה את הנאשם מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

כתב האישום ותשובת הנאשם

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
2. לפי הנטען בכתב האישום ביום 5.9.16 הזמינה המתלוננת - אשתו של הנאשם - משטרה לביתם וכשהגיע שור למקום איים עליו הנאשם בכוונה להפחידו - באמרו שיום אחד יתלה את עצמו על עץ והמתלוננת לידו.
3. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום ולפיכך נשמעו בתיק ראיות.

עמוד 1

השאלות שבמחלוקת

4. הנאשם בעדותו הודה שאמר שיתלה את עצמו, ותו לא. האיום כי יתלה את אשתו לצידו שנוי במחלוקת.

5. לא יכולה להיות מחלוקת כי הנאשם היה שתי אלכוהול סמוך לפני האירוע. עובדה זו עולה מעדות המתלוננת ודוח הפעולה של השוטר, אך רמת השכרות שנוייה במחלוקת וליתר דיוק קיימת מחלוקת בשאלה האם נשללה ממנו הכוונה הנדרשת בעבירת האיומים בשל השפעת האלכוהול עליו.

דין והכרעה

6. לעניין עצם אמירת הדברים - הרי גם לשיטתו של הנאשם נאמרו חלק מהדברים (הודה שאמר שיתלה את עצמו - וגם זה איום).

אשתו - המתלוננת וגם השוטר העידו שאמר שיתלה גם אותה - ואין לי סיבה לפקפק בעדות השוטר - שאיננו צד מעוניין- כך שאני קובע שמלוא הדברים המיוחסים לנאשם נאמרו על ידו.

הגנת השכרות

7. סייג השכרות קבוע בסעיף 34ט' לחוק העונשין ולפיו:

(א) לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה במצב של שכרות שנגרמה שלא בהתנהגותו הנשלטת או שלא מדעתו.

(ב) עשה אדם מעשה במצב של שכרות והוא גרם למצב זה בהתנהגותו הנשלטת ומדעת, רואים אותו כמי שעשה את המעשה במחשבה פלילית, אם העבירה היא של התנהגות, או באדישות אם העבירה מותנית גם בתוצאה.

לכאורה, רק למי שמצב שכרותו נגרמה שלא בהתנהגותו הנשלטת או שלא מדעתו תעמוד הגנת השכרות. לעומת זאת, אדם שביצע עבירה במצב של שכרות אליה נכנס מרצונו החופשי, רואים אותו כמי שעשה את המעשה במחשבה פלילית, אם מדובר בעבירה התנהגותית; או באדישות אם מדובר בעבירה תוצאתית. היינו, היסוד הנפשי בשעת השתכרותו יצטרף אל היסוד ההתנהגותי שבשעת ביצוע המעשה.

8. עם זאת, לצד הרחבת האחריות הפלילית המייחסת לנאשם מחשבה פלילית, צמצם המחוקק את תחולת החזקה שבסעיף 34ט(ב) מקום בו מדובר בעבירות תוצאה, בכך שהוא מייחס לנאשם מחשבה

פלילית עד רמה של אדישות. לא ניתן לייחס לעושה השיכור יסוד נפשי של כוונה אלא אך יסוד נפשי של אדישות (ע"פ 7164/10 ג'אן נ' מ"י).

9. אשר על כן, ההלכה היא כי לא ניתן לייחס למבצע השיכור רצון בהתקיימותו של המניע להתנהגות או בהשלמת מטרת ההתנהגות, הנדרשות לצורך הרשעה בעבירות מטרה ובעבירות הדורשות כוונה מיוחדת, דוגמת עבירות איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו: רע"פ 6382/11 קאדירה נ' מ"י, ע"פ 8274/13 מ"י נ' אבו ראס .

10. **ומניין לנו שהנאשם היה שיכור?**

השוטר בדו"ח הפעולה (ת/1) ציין שראה את הנאשם שותה אלכוהול ושמפיו עלה ריח של אלכוהול. זה כמובן לא מספיק כדי לקבוע שהנאשם היה שיכור, אבל המתלוננת בעדות בבית המשפט אמרה שהנאשם היה שיכור כלוט וממש השתולל.

11. אכן, הנאשם ניסה להרחיק את עצמו מלהיות מתויג כשיכור והמעיט בכמות שתייתו- אך בחקירתו במשטרה - שהייתה כמה שעות אחרי האירוע - אולי כאשר השפעת האלכוהול החלה להתפוגג - אמר - בתשובה לשאלה האם הפריז בשתייה - "מותר לי לשתות ולהירגע- אני לא נהגתי" ולא אמר שלא שתה ושלא היה שיכור (בניגוד לטענת התובע בסיכומיו) אלא אמר שמותר היה לו להשתכר ולמרות השתייה הוא זוכר נכונה את האירוע.

12. כחודש וחצי לאחר האירוע, נרשם מפיו של אותו שוטר מזכר (ת/3) ובו נאמר:

"במהלך השיחה שלי איתו יצא לו ריח של אלכוהול מהפה אבל לא התרשמתי שהוא שיכור"

13. בעדותו בבית המשפט התעקש השוטר שהנאשם לא היה שיכור לחלוטין:

" נכון שיצא לו ריח של אלכוהול מהפה ושיכור הוא שיכור, אבל לא התרשמתי ממנו שהוא שיכור לחלוטין".

14. לטעמי עניין רמת שכרותו של הנאשם לא התברר עד תום, גם וקיימות בעניין זה עדויות סותרות. גם אם הימנעות המשטרה לביצוע בדיקת רמת האלכוהול בזמן המעצר חרף התרשמותם מהשכרות וביודעם כי הדבר יכול לשמש הגנה לנאשם וחובתם לעשות הכול לברור האשמה, אינה עולה כדי "מחדל חקירתי", עדיין בנקודה זו לא אוכל להעדיף את גרסת השוטר על פני גרסת המתלוננת - שאמרה שהייה שיכור לחלוטין.

15. כאמור - בהתאם לסעיף 34(ב) לחוק, אם התעורר ספק סביר כי חל סייג לאחריות פלילית, הנטל להפריך ספק זה הוא על המאשימה ע"פ 8274/13 בעניין אבו ראס; ע"פ 7164/10 בעניין ג'אן).
בנסיבות המפורטות, ברור כי קיים לכל הפחות ספק סביר אם היה בידי הנאשם, נוכח השפעת האלכוהול המשמעותית) לגבש את היסוד הנפשי הנדרש לעבירת האיומים - מסוג "כוונה מיוחדת".

16. **בשים לב לכל האמור, אני מזכה את הנאשם מעבירת האיומים שיוחסה לו בכתב האישום.**

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תרשום את התיק כסגור.

ניתנה והודעה היום י"ז טבת תשע"ח, 04/01/2018 במעמד הנוכחים.

אהוד קפלן, שופט

הוקלדעלידידנהסלויים